

Equinàcia

(*Echinacea purpurea*)

Família: Asteràcies

Planta perenne fàcil de cultivar que pot fer de 90 a 120 cm d'alçada. Resisteix bé la calor i el fred, s'ha de regar una mica durant l'estiu. A partir del segon any floreix des de juliol fins a setembre. Prové d'Amèrica del Nord i té moltes virtuts medicinals.

Cultiu: A la primavera sembrar 6 ó 7 llavors en una torreta. Tarden de 10 a 20 dies a germinar. Quan les plàntules són una mica grandetes, trasplantar a torretes individuals. Vigilar perquè mentre és petita agrada molt a cargols i llimacs.

Trasplantar al lloc definitiu deixant 45 cm entre planta i planta. Prefereix un lloc assolellat i no massa fèrtil.

Flors: Floreix a partir del segon any. Les flors són de color fúscia amb el con central ataronjat. Atrauen moltes papallones i altres insectes beneficiosos fins al punt que poden arribar a ser un espectacle. Es poden tallar i aguanten bé en rams. El segon any, a principis de juny, si retallem la mata per la meitat endarrerirem la florida però aconseguirem que estigui florida més temps. Això sí, les plantes seran més baixetes. Aquest truc ens pot servir per estalviar-nos de lligar els crisantems: a la primavera els retallem per la meitat i després la mata no es fa tan alta i queda més compacta i bonica. En aquest cas no endarrerim la florida, encara que les flors seran un pel més petites també n'hi haurà més.

Quan les flors es marceixin podem retallar les parts mortes de la planta, encara que les llavors agraden als ocells i si volem atraure'ls podem deixar unes quantes flors marcides. A la primavera la planta rebrotarà de nou.

projecte
varietats locals
del sud del solsonès

Les flors a l'hort

A l'hort no tot ha de ser comestible. Les flors, a part d'alegrar-nos la vida, ens poden ajudar a atreure fauna beneficijal. Les papallones, per exemple, són unes grans pol·linitzadores, encara que no tan eficients com les abelles i els borinots.

Les llavors han estat ensobrades pels nens de l'escola de Freixinet.

Quan un pol·linitzador visita una flor, el pol·len s'adhereix al seu cos i pot ser transferit a una altra flor, o a una altra part de la mateixa flor, tot fecundant-la. Els pol·linitzadors proveeixen serveis essencials a la natura però també són necessaris per mantenir sistemes agrícoles sans perquè asseguruen la producció de fruits grans i de llavors fèrtils en molts cultius. Aproximadament un 75% de les plantes cultivades són pol·linitzades per animals. Es calcula que per cada tres cullerades de menjar que ens posem a la boca una hi entra gràcies als pol·linitzadors.

Com que els fruits que provenen d'una flor pol·linitzada són més grossos, en els hivernacles de cultius comercials de tomàquets s'hi introdueix borinots de manera sistemàtica.

Les papallones no solen pol·linitzar les plantes de l'hort i per això no han rebut tanta atenció com a pol·linitzadores, però degut a la seva fragilitat davant del canvi ecològic són un indicador increïble de l'estat d'un ecosistema. Si a l'hort hi teniu papallones heu d'estar contents. Per atreure-les és millor plantar diverses mates de la mateixa planta juntes que no pas separades.

Impulsat per les associacions:

Dins del Projecte Actua II

Implementació Participativa del PAI del Solsonès

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social
i Ciutadania

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció
de la Cultura Popular
i Tradicional Catalana

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Alimentació i Acció Rural
Escola de Capacitació
Agrària del Solsonès